

Slavc Svetičič je splezal Extreme Dream v Walkerju

Naš doslej tehnično najzahtevnejši ledni vzpon – Šele druga ponovitev, a prva solo – Za novo smer v Jorassih z Ghirardinijem nista več imela razmer

»Devetega julija sem se odpravil od doma,« je začel svojo pripoved Miroslav Svetičič, slovenski alpinistični srenji bolj znan kot Slavc. »Pierre Gourda, ki mi redno poroča o razmerah v gorah nad Chamonixom, mi je namreč namignil, da so razmere zelo ugodne in tega nikakor nisem hotel zamuditi. Kot glavni cilj letošnje sezono sem si namreč zadal ponovitev znane smeri Extreme Dream v severni steni Jorassov.«

Ob prihodu v Chamonix se je Svetičič najprej malo »razgibal« v plezališčih tam okoli, vmes pa proučeval vremensko napoved. In 11. junija se mu je zazdelo, da je napočil čas. »Najbolj sem bil zadovoljen s temperaturami, na štiri tisoč metrov je bilo minus deset, skoraj brez vetra in brez popoldanskih pooblačitev. Kaj si bi lahko želel boljšega!«

Odpravil se je na ledenik Argentine in dva dni kasneje vstopil v Severni steber Aiguille di Triolet. Za 800 m visoko smer z oceno V+, 75 stopinj, ki so jo prvič preplezali (H. Bachli, H. R. Hornsberger, C. Jager in M. Marchal) sicer že 7. avgusta

mo – 500 m 9 mm vrvi, pet skalnih klinov in dva ledna vijaka – zapustil bivak. Gazi do Walkerjevega stebra namreč ni bilo in vdiral se je do kolen.

»Malo višje so razmere postale idealne in spodnje snežišče je bilo hitro za menoj. Potem je prišlo na vrsto prvih tristo metrov smeri, ki zna biti zelo delikatno.« Ocena 90/85 stopinj, zgornja meja šeste stopnje. Najtežje mesto je bilo kombinirano z oceno VI+, 90 stopinj. »Moral sem prek skalnega previsa, nad katerim je navpičen trideset metrski navpičen slap, pod njim pa je bil napihan sneg. Najtežje kar sem doslej kadarkoli sploh poskusil!«

Višje je bilo nekoliko lažje, naklonina ledu tja do 80 stopinj. Potem se Extrem Dream pridruži Angleški smeri (McIntyre), toda le za kratek – tehničen – raztečaj. Potem zavije levo, v osrednji del Walkerjevega stebra. Pod tretjim lediščem je še okoli 250 m dolg ozebnik z naklonino do 90 stopinj. »Prvi del je bil kar v redu, lepo zalit z ledom, višje pa ga je zmanjkalo, le tu in tam je bilo malo priča. To se nikakor ne ujema z opisom smeri! Mestoma je bilo tudi več kot šeste stopnje, skala pa zelo slaba.« Toda tudi ta ozebnik je srečno zmogel in dva raztečaja pod robom stene dosegel Cassinovo smer po stebri. Da pa je izplezal, je moral preluknjati še snežno opast. Ob dveh popoldan je bil končno na vrhu. Po najtežji ledni smeri tega predela, s tem pa tudi Evrope in slej ko prej tudi sveta. Ocena seveda ni kar tako in je težko dokazljiva, izoblikovala pa se je postopoma – že pred leti – v tujem tisku. Morda bi sicer veljalo upoštevati še katerega od »Gabarroujevih ozebnikov« npr. katerega od tistih v Petit Jorasses, ki jih je preplezal s Fredom Vinalom, kaj več pa najbrž že ne.

Za zaokrožitev informacije o smeri Extreme Dream še podatek o avtorstvu: 29. in 30. decembra 1987 sta jo preplezala Jean Mark Boivin in Gerard Vionnet-Fausset, ponovila pa do slej je poljska naveza Fluder – Golab (Šele) 30. avgusta lani.

Sestopiti je hotel po Lastovičem grebenu, ker je na vsak način želel nazaj v bivak Leschaux. Toda že po sto metrih je ugotovil, da je zaradi globokega snega prevelika nevarnost plazov. Vrnil se je nazaj na vrh in sestopil na italijansko stran. Sledilo je dolgo prečenje pod južnim ostenjem Jorassov, kjer se mu je vdiral tudi do pasu. Šele ko se je že začelo temniti, se je začel vzpenjati proti Col Jorasses. Smer po desnem slapu, ki si jo je izbral, v vodniku nima imena, ocenjena pa je s VI, 85/50 stopinj. »Zelo delikatna zadeva, k sreči pa so težave razporejene v dolžini stotih metrov.

Ob polnoči sem bil končno v bivaku na sedlu.«

S tem bi bilo njegovo bivanje v Chamonixu zaključeno, če ga znani Ivano Ghirardini, katerega gost je bil tokrat (sicer pa je dobil za odhod v Francijo podporo Komisije za alpinizem PZS, izkazalo pa se je tudi podjetje MAP Trade iz Slovenske Bistrice), ne bi povabil »na prvenstveno«. 23. junija sta vstopila v desni del stene Grandes Jorasses, v vpadnici med med Pointe Marguerite (4066 m) in Pointe Young (3996 m). Toda ker je čez noč je prišlo do otoplitve, sta se morala »zadovoljiti« z vzponom v območju Poljske smeri, začinjim z novo varianto; ocena TD, 800 m, 12 h.

Čeprav je v ostenju Grandes Jorasses sedaj že prek trideset smeri (med njimi tudi štiri naše), je v njem še vedno precej možnosti.

Svetičič bo najkasneje sredi meseca spet v Chamonixu. Povabili so ga namreč, da poglobljeno predstavi izbor svojih dosežkov. Kaj taka predstavitev v alpinistični Mekki pomeni – za njega osebno, pa tudi za naš alpinizem in vse slovenski šport – pa najbrž ni potrebno razlagati.

FRANCI SAVENC

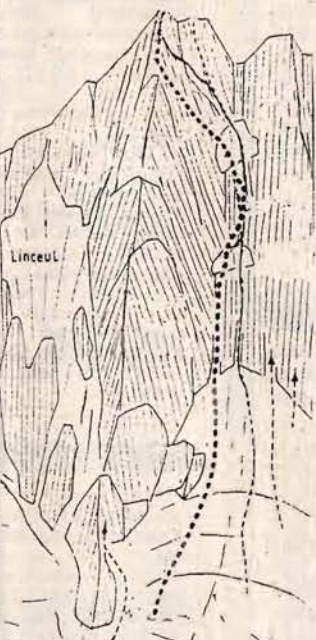
IZJEMEN DOSEŽEK – Slavc Svetičič.

1967, je potreboval nekaj manj kot pet ur. V prvi polovici smeri je bilo plezanje v ledu, višje, kjer gre smer levo od Contaminijeve, pa je tudi nekaj mest kombinacije – led in skala. Popoldne je sestopil do bivaka Leschaux, pod severno ostenje Grandes Jorasses.

Potem je čakal, ob tem pa natančno proučeval steno nad seboj in poslušal vremensko napovedi. 15. junija je bil z vsem zadovoljen. Uro po polnoči je z zelo lahkim nahrbtnikom, pravzaprav le z malico in najnujnejšo opre-

Na trekingih so še prosta mesta

Komisija za odprave v tuja gorstva pri Planinski zvezi Slovenije prireja jeseni dva trekinga. V Sikkim bodo odšli 7. 10. in se vrnili 31. 10. (cena 1880 USD), v Nepal pa bodo odpotovali 8. 10. in se vrnili 8. 11. (cena 1400 USD). Na obeh trekingih je še nekaj prostih mest. Vsi zainteresirani se lahko prijavijo na PZS, Dvorčakova 9, Ljubljana, tel. (061) 312-553, kjer lahko dobijo tudi vse potrebne informacije. (M. P.)

GRANDES JORASSES – POINT WALKER (4208 m) – Močnejše je označena Extrem Dream, tehnično najzahtevnejša ledna smer. Levo je označen vstop v Klasično (Cassinovo) smer, desno pa je McIntyrejeva in vstop v Japonski ozebnik, ki pa vodi že na sosednji vrh, Pointe Whympere (4184 m). Levo (nad Lincaulom, Mrtvaškim prtom) se greben spušča na Col des Hirondelles.